

KARTA E-PARE E APOSTOLLIT PAVEL MBE TIMOTHENE

Krye 1

¹ Pavli, apostoll i Jisu Krishtit, pas urdhërit të Perëndisë, shpëtimtarit t'ënë, edhe të Zotit Jisu Krisht, shpresësë s'onë, ² Mbë Timothenë, të-thjeshtinë djalë mbë besët, **qoftë** hir, përdëllim, paqtim, prej Perëndisë, Atit t'ënë, edhe prej Jisu Krishtit, Zotit t'ënë.

³ Sikundrë t'uluçë, kur vinja për ndë Maqe-dhoni, të preç ndë Efesë, që të porosiç ca veta të mos mësonjënë mësimë të-tjerë, ⁴ As të mos u vënë vesh përrallave e brezave që s'kanë të-mbaruarë, të-cilatë bjenë qarta më tepërë se të-ndërtuarë ndë besët të Perëndisë, **kështu bëj**.

⁵ Edhe fundi i porosisë është dashuri prej zemëre së-kthjellëtë, edhe prej ndërgjegjeje së-mirë, edhe prej bese pa ipokrisi; ⁶ Prej të-cilavet **ca veta** ularguanë e ukthyenë ndë fjalë të-kota, ⁷ Dyke dashurë të jenë nom-mësonjës, ndonëse s'kupëtonjënë as ato që thonë, as ato që i bënë për të-vërteta. ⁸ Edhe e dimë, se nomi **është** i-mirë, ndë qoftë se e përdor atë njeriu me udhë, ⁹ Dyke diturë këtë, se nomi nuk është vënë për të-drejtinë, po për të-pauidhë e për të-pabinduritë, për ata që s'druanjënë **Perëndinë** e për fajtorëtë, për të-shtrëmbërit e për të-ndyrëtë, për atëvrasësit e mëmëvrasësitë, për njerivrasësitë, ¹⁰ Për kurvarëtë, për ata që bjenë me meshkuj, për ata që shesënë njerës, për gënjeshtarëtë, për ata që shkelnjënë benë, edhe për çdo gjë tjetërë që i del kundër mësimit të-shëndoshë, ¹¹ Pas ungjillit të lavdis' së të-lumurit Perëndi, që m'u besua mua.

¹² Edhe i falem ndersë Jisu Krishtit, Zotit t'ënë, që më dha fuqi, se më numëroj për besëtar, e më vuri ndë shërbesët mua, ¹³ Që më përpara ishnja vllasfimitar, e ndjekës e sharanik; po upërdëlllyeshë, sepse pa diturë i bëra ndë pabesëri; ¹⁴ Edhe hiri i Zotit t'ënë tepëroj **mbë mua** me besë e me dashuri që është mbë Jisu Krishtinë. ¹⁵ Për të zënë besë është fjala edhe e-vëjyerë për të priturë, se Jisu Krishti erdhi në botët që të shpëtonjë fajtorë, prej të-cilëvet i-pari jam unë; ¹⁶ Po përandaj upërdëlllyeshë, që të dëftenjë Jisu Krishti më përpara tek unë gjithë zëmërën' e-gjerë, për shëmbëllë mbë ata që i kanë për të besuarë ati për jetë të-përjetëshme. ¹⁷ Edhe mbë mbretin' e jetëvet, të-pavdjerinë, të-padukurinë, të-vetëminë (të-diturë) Perëndi, **qoftë** nder edhe lavdi ndë jetët të jetëvet. Amin.

¹⁸ Këtë porosi po të lë ndë dorë tyj, o bir Timothe, pas profitivet që ufolnë më përpara për ty, të luftonç pas atyreve luftën' e-mirë, ¹⁹ Dyke pasurë besë edhe ndërgjegje të-mirë, të-cilënë ca dyke hedhurë tej ranë jashtë nga besa; ²⁰ Prej këtyre është Ymeneu edhe Aleksandri, të-cilëtë i kam dhënë ndë dorët të Satanajt, që të-mësonenë të mos vllasfimisnjënë.

Krye 2

¹ Lutem pra më përpara nga të-gjitha të bënë të-lutura, të-falura, të-folura, të-falura ndersë, për gjithë njerëzitë, ² Për mbretër, për gjithë sa janë mbë shkallë të-lartë, që të shkojmë jetë të-qet' e të-siguruarë me çdo perëndi-ndrojtje e mënyrë të-hieshme. ³ Sepse këjo **është** e-mir' edh' e-pëlqyerë përpara Perëndisë, shpëtimtarit t'ënë, ⁴ I-cili do të shpëtonjë gjithë njerëzitë, edhe të vinjënë ndë të-njohurit të së-vërtetësë. ⁵ Sepse një është Perëndia, një **është** edhe mesësi ndër mest të-Perëndisë edhe të njerësvet, njeriu Jisu Krisht, ⁶ Që dha vetëhen' e ti çpërblim për të-gjithë, **për** dëshmim ndë kohëra të-urdhëruara, ⁷ Për të-cilinë

dëshmim uvushë unë lëçitës edhe apostoll, (të-vërtetënë them mbë Krishtinë, nukë gënjenj,) mësonjës i kombevet ndë besët edhe ndë të-vërtetët.

⁸ Dua pra burratë të falenë mbë çdo vënt, dyke ngriturë duar të pastrëta, pa zëmërim e pa dyshim. ⁹ Gjithashtu edhe gratë letë stolisnjënë vetëhen' e tyre me robë të-hieshime, me turp e me urtësi, jo me gërsheta, a me ar, a me margaritarë, a me robra shumë të-vëjyera; ¹⁰ Po me punëra të-mira, (e-cila gjë u ka hie atyre grave që tregonen për perëndindruanjëse). ¹¹ Gruaja letë mësonetë ndë pushim e me çdo farë të-binduri; ¹² Sepse grasë nuk' i ap lejë të mësonjë **të-tjerë**, as të jetë zot mbi burrinë, po të pushonjë. ¹³ Sepse përpara ugatua Adhami, pastaj Eva. ¹⁴ Edhe Adhami nuk' ugënjye, po gruaja ugënjye e dolli jasht' udhësë; ¹⁵ Po dotë shpëtonjë me anë të të-pjellit fëmijë, ndë qoftë se **këta** qëndronjënë ndë besët e ndë dashurit e ndë shënjtërimt me urtësi.

Krye 3

¹ Për të zënë besë është fjala; ndë dëshëron ndonjë të bënë' episkop, punë të-mirë dëshëron. ² Duhetë pra episkopi të jetë i-pazënë ndë faj, burrë i një gruaje, vetë-përmbanjës, i-urtë, i-hieshim, huaj-pritës, i-zoti të mësonjë **njerëzitë**; ³ Jo pianik, jo grindës, (jo i-dhënë pas fitimi të-keq); po i-butë, **njeri** që s'do të zihetë, **njeri** që s'lakmon për ergjënt; ⁴ **Njeri** që qivernis mirë shtëpin' e ti, që ka fëmijë të-bindurë me çdo farë urtësie; ⁵ (Sepse ndë qoftë se ndonjë nukë di të qivernisnjë shtëpin' e ti, qysh dotë kujdesetë për kishën' e Perëndisë?) ⁶ Të mos jetë mësuarë rishtazi **ndë besët**, që të mos fryhetë **me madhështi** e të bjerë ndë dënimt të djallit. ⁷ Duhetë edhe të ketë dëshmim të-mirë edhe nga të-jashtësitë që të mos bjerë ndë turp e ndë lakt të djallit.

⁸ Dhjakëritë gjithashtu, **duhetë të jenë** të-hieshim, jo me dy faqe ndë fjalët, jo të-dhënurë ndë shumë verë, jo të-rënë pas fitimi të-lik; ⁹ Të kenë fshehësirën e besësë me ndërgegje të-kthje-llëtë. ¹⁰ Edhe këta letë provonenë më parë, e pastaj letë bënëndë dhjakër, ndë qoftë se nukë hiqenë ndëpër gojë për fajtorë. ¹¹ Grat' **e-tyre** gjithashtu **të jenë** të-hieshime, jo kallzimtare, vetë-përmbanjëse, besëtare mbë të-gjihta. ¹² Dhjakëritë letë jenë burra të një gruaje, edhe asish që qivernisnjënë mirë fëmijën' e tyre e shtëpit' e tyre. ¹³ Sepse ata që kanë shërbyerë mirë, fitonjënë shkallë të-mirë për vetëhen' e tyre, edhe shumë kuxim ndë besët që është mbë Jisu Krishtinë.

¹⁴ Këto po të shkruanj, dyke shpëryerë të vinj për së-çpejti te ti; ¹⁵ Po ndë mënofsha, që të dish si duhetë të sillësh ndë shtëpit të Perëndisë, e-cila është kisha e Perëndisë' së-gjallë, shtylla edhe pshtetja e së-vërtetësë.

¹⁶ Edhe pa kundërfjalë e-madhe është fshehësira e besësë; Perëndia uçfaq ndë mish, dolli i-drejtë ndë Frymët, uduk nd'ëngjëj, ulëçit ndër kombe, uzu ndë botët, hipi lart me lavdi.

Krye 4

¹ Edhe fryma çfaqurë thotë, se ndë kohëra të-pastajme dotë ngrënë krye ca **veta** nga besa, e dot' u mbanjënë vesh frymave gënjeshtare, edhe mësimëve djajsh, ² Që flasënë gënjeshtre me ipokrisi, që kanë ndërgegjen' e tyre të-djegurë, ³ Të-cilëtë ndalonjënë martesënë, e **urdhëronjë-në** të largonenë **besëtarëtë** nga të-ngrëna, të-cilatë Perëndia i ka kriuarë, që t'i marënë me të-falurë ndersë besëtarëtë edhe ata që kanë njohurë të-vërtetënë. ⁴ Sepse çdo kriesë e Perëndisë **është'** e-mirë, edhe nukë ka gjë për të hedhurë tej, po të merretë me të-falurë ndersë; ⁵ Sepse shënjtëronetë me fjalën' e Perëndisë e me të-faluritë.

⁶ Ndë u sjellç ndër mëntt vëllezërvet këto, dotë jesh shërbëtuar i-mirë i Jisu Krishtit, i-ushqyerë me fjalët' e besësë, edhe me mësimn' e-mirë, që i ke rënë

pas. ⁷ Edhe prej fjalëvet të-ndyra edhe të plakavet hiq dorë, edhe stërvit vetëhenë t'ënde ndë besët të-mirë. ⁸ Sepse të-stërviturit' e trupit është të-dobishim për pak kohë; po besa e-mirë së-gjithash është' e-dobishime, sepse ka të-zotuarë për këtë jetë ndashti edhe për atë që ka për të ardhurë. ⁹ Për të zënë besë është fjala edhe e-vëjyerë për të-priturë **të-mirë**. ¹⁰ Sepse për këtë edhe mundonemi edhe përbuzemi, sepse shpëryemë mbë të-gjallinë Perëndi, i-cili është shpëtimtari i gjithë njerësvet, po më fort i besëtarëvet. - ¹¹ Porosit këto edhe mëso.

¹² Asdonjë letë mos të heh një poshtë për të-ritë t'ënt, po bënu shëmbëllë e besëtarëvet ndë fjalë, ndë të-shoqëruarë, ndë dashuri, (ndë frymë,) ndë besë, ndë **zëmërë** të-qëruarë. ¹³ Gjersa të vinj, epu pas të-kënduarit, pas të-këshilluarit, pas të-mësuarit. ¹⁴ Mos jij i-pakujdesurë për dhurëtinë që është te ti, e-cila t'udha me anë profitie, me të vënit' e duarvet të pleqësisë **mbë ty**. ¹⁵ Mbë këto kujdesu, mbë këto qëndro, që të jetë e-çfaqurë mbarësia jote mbë të-gjithë. ¹⁶ Ruaj vetëhenë t'ënde edhe mësimnë; qëndro mb'ato. Sepse ndë bëfsh këtë, edhe vetëhenë t'ënde dotë shpëtonjç, edhe ata që të dëgjonjënë ty.

Krye 5

¹ Plakunë mos e qërto, po mëso-e posi atë; të-rinjte, posi vëllezër; ² Plakatë, posi mëma; të-ratë, posi motëra, me çdo **zëmërë** të-qëruarë.

³ **Grat'** e-va ndero-i, ato që janë me të-vërtetë të-va. ⁴ Edhe ndë ka ndonjë e-ve djem a nipër, letë mësonjënë më përpara shtëpin' e tyre të kenë besë të-mirë, edhe t'u apënë çpagime prindërvet **të tyre**; sepse këjo është' e-mirë edhe e-pëlqyerë përpara Perëndisë. ⁵ Edhe ajo që është me të-vërtetë e-ve edhe **ka mbeturë** e vetëmë shpren mbë Perëndinë, edhe qëndron ndë të-luturat e ndë të-falurat nat' e ditë; ⁶ Po ajo që prish shumë për dëfrime, ndonëse rron, ka vdekurë. ⁷ Edhe këto porosit, që të mos zihenë gojë për të-liga. ⁸ Po ndë qoftë se ndonjë nukë mendonetë më përpara për të-titë, edhe më fort për ata të shtëpis' së ti, ky ka mohuarë besënë, edhe është më i-lik se i-pabesi.

⁹ E-ve më pak se gjashtë-dhjetë vjeç letë mos vihete ndë numëret **të të-vavet**, edhe të ketë qënë grua e një burri, ¹⁰ Edhe të ketë dëshmim për punëra të-mira; ndë ka rriturë fëmijë, ndë ka priturë të-huaj, ndë ka larë këmbë shënjtorësh, ndë u ka ndihurë atyreve që kanë qënë ndë shtrëngim, ndë ka rënë prapa çdo farë pune së-mirë. ¹¹ Po hiq dorë nga të-vatë më të-ra; sepse si të mërzhitenë nga Krishti, duanë të-martonenë; ¹² Dyke pasurë dënimn' **e tyre**, sepse shkelnë besën e-parë. ¹³ Edhe mbë gjithatë kohë mësonenë dyke vaturë shtëpi mbë shtëpi të jenë përtacka; edhe jo vetëmë përtacka, po edhe fjalë-shuma e kërkimsore, dyke folurë ato që s'gjan **të flasënë**. ¹⁴ Dua pra të-ratë të martonenë, të bënëjënë djem, të bënenë zonja shtëpie, të mos i apën' asdonjë shkak armikut për të folurë keq. ¹⁵ Sepse ca nga ato ndashti janë kthyerë prapa Satanajt. ¹⁶ Ndë qoftë se ndonjë besëtar a besëtare ka **gra** të-va, let'u apënë atyre të nevojshimetë, edhe letë mos ngarkonetë kisha, që **të muntnjë** t'u ndihnjë atyreve që janë me të-vërtetë të-va.

¹⁷ Pleqtë **e kishësë** që shikonjënë mirë punënë letë nderonenë dy herë më tepërë, më fort ata që mundonenë me fjalë e me mësim. ¹⁸ Sepse shkronja thotë, "Nukë dotë mbyllç gojën' e kaut që shin;" edhe "I-vëjyerë **është** punëtori për pagën' e ti". ¹⁹ Mos prit kallëzim kundrë plaku, veç përpara dy a tre dëshmitarëve. ²⁰ Ata që fëjnenjënë qërto-i përpara të-gjithëve, që të kenë frikë edhe të-tjerëtë. ²¹ Të urdhëronj përpara Perëndisë, edhe Zotit Iisu Krisht, edhe ëngjëjvet të-sgjedhurë, t'i ruanj këto pa bërë të-çquarë ndë mest njeriu e njeriu, e asgjë të mos bënjç me të-mbajturë anë.

²² Mos vërë duar me të-çpejtë as mbi ndonjë, as mos ubëj pjesëtar ndër faje të-huaj; ruaj vetëhenë t'ënde të-qëruarë. ²³ Mos pi më ujë, po përdor pakëzë verë për stomakunë t'ënt e për sëmundjet' e tua të-dëndura.

²⁴ Ca njerësve fajetë u dukenë faqeza, edhe shkonjënë përpara **atyreve** ndë gjyq; po ca **të-tjerëve** u venë prapa. ²⁵ Gjithashtu edhe punërat' e-mira janë të-çfaqura; edhe ato që janë tjetrazi nukë munt të fshihenë.

Krye 6

¹ Sa janë robër ndënë sgjedhë, let'i numëronjënë zotërinjt' e tyre të-vëjyerë për çdo farë nderi, që të mos shahetë emër' i Perëndisë edhe mësimi. ² Edhe ata që kanë zotërinj besëtarë, letë mos i bënë për asgjë, sepse janë vëllezër; po më shumë let' **u** punonjënë, sepse janë besëtarë edhe të-dashurë ata që shohënë dobi nga pun' e **atyre** e-mirë. ³ Këto mëso edhe këshillo.

Edhe ndë mëson ndonjë mësimë të-tjerë, edhe nukë vete pas fjalëvet të-shëndosha të Zotit t'ënë Jisu Krisht, edhe pas mësimit që është pas besës' së-mirë, ⁴ **Ky** është madhështuar, edhe nukë di asgjë, po vuan prej sëmundeje për çështje e për të-ngrëna me fjalë, prej të-cilavet del çmir, qartë, të-shara, mendime të-liq, ⁵ fjalime të-kotë të-njerësve të-prishurë nga mëndja, edhe të-cilëvet u shteret' e-vërteta, sepse pandehnjënë, se bes' e-mirë është **për** fitim. Mërgohu nga të-tillëtë. ⁶ Po fitim i-math është bes' e-mirë me mbastim mbë të-pakët. ⁷ Sepse as gjë s'kemi prurë ndë botët; edhe është e-çfaqurë se edhe të nxjerrim gjë nukë mundimë. ⁸ Po kur kemi ushqime e të-mbuluara, letë na mbastonjënë këto. ⁹ Po ata që duanë të bënenë të-pasurë, bjenë ndë ngasje edhe ndë lak, edhe ndë shumë dëshërimë të-marrë e të-dëmçim, të-cilëtë i kredhënë njerëzitë ndë prishje e ndë humbje. ¹⁰ Sepse rrënja e gjithë të-ligavet është ergjëndashja; të-cilënë ca dyke dëshëruarë uaratisnë nga besa, edhe e depërtuanë vetëhen' e tyre me shumë të-këqia.

¹¹ Po ti, o njeriu i Perëndisë, hiq dorë nga këto; edhe ndiq drejtëri, të-ndrojturë nga Perëndia, besë, dashuri, durim, butësi. ¹² Lufto luftën' e-mirë të besësë, rrok jetën' e përjetëshme, ndë të-cilët edhe uthirre, edhe rrëfeve rrëfimin' e-mirë përpara shumë dëshmitarëve. ¹³ Të porosit përpara Perëndisë që u ep jetë të-gjithave, edhe përpara Jisu Krishtit që dëshmoj ndë ditët të Pont Pillatit rrëfimin' e-mirë, ¹⁴ Të ruanjç porosinë të-pafëlliqurë, pa palavi, gjer mbë të-dukurit të Zotit t'ënë Jisu Krisht, ¹⁵ Të cilëtë ndë kohët të-urdhëruara dot'a dëftenjë i-lumuri edhe i-vetëmi Fuqitar, Mbreti i atyreve që mbretëronjënë edhe Zoti i atyre që zotëronjënë, ¹⁶ Ay që i-vetëmë ka pavdekje, edhe që rri ndë dritë të-paafëruarshime, të-cilinë asndonjë nga njerëzitë nuk' e pa, as munt t'a shohë; mbë të-cilinë **qoftë** nder e pushtet i-përjetëshm. Amin.

¹⁷ Të pasuritë ndë këtë jetë porosit-i të mos mbahenë mbë të-math, as të mos shprenjënë ndë pasjet që s'qëndron **ndë një vënt**, po mbë Perëndinë e-gjallë, i-cili na ep të-gjitha dorë-hapurë për të parë dobi; ¹⁸ Të punonjënë punëra të-mira, të bënenë të-pasurë ndë punëra të-mira, të-jenë dorë-dhënës, të-shoqëruarshim, ¹⁹ Dyke vënë **kështu** me pasje të-madhe për vetëhen' e tyre një themeli për të-pritmenë, që të arrinjënë jetën' e-përjetëshme.

²⁰ O Timothe, ruaj ndorjenë, dyke ulguarë nga të-ndyratë fjalë të-kota, edhe nga kundër-fjalët' e diturisë që mbë të-rrem quhetë **kështu**; ²¹ Të-cilënë ca dyke pasurë për mjeshtëri ranë jashtë nga besa. - Hiri qoftë me ty. Amin.